

det kan lade sig gøre. Når der derfor kommer sådan nogle forslag til, hvor vi kan forenkle, ser vi på dem.

Derfor var jeg også i min ordførertale inde på, at vi opfordrer regeringen til at tage en dialog med organisationerne om, hvad der skal ske fremover. Dermed løser man jo også de problemer, som eventuelt kunne opstå, hvis der er nogle, der føler, at de ikke er blevet tilgodeset i den høringsperiode, som har været, og så har vi tiltro til, at ministeren lytter til det, der bliver sagt, og tager det med ind i behandlingen af det her lovforslag.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det næste ordfører, hr. Lars Barfoed.

Lars Barfoed (KF):

Der er jo her tale om, at kommunerne selv vurderer, at de redegørelser, som koordinationsudvalgene hidtil har afgivet, ikke har været et tilstrækkeligt nyttigt redskab i dialogen med arbejdsmarkedets parter. Derfor har det udvalg, der har set på de forskellige kommunale råd og nævns arbejde og redegørelser også anbefalet, at man ikke længere skal have pligt til at afgive disse redegørelser fra koordinationsudvalgene.

Det er klart, at vi må se positivt på en sådan anbefaling om at ophæve pligten. Der er ingen grund til, at vi fastholder kommunerne og koordinationsudvalgene i et unødvendigt bureaukrati med at skrive redegørelser, som man tilsyneladende ikke har haft tilstrækkelig gavn af.

Kl. 17.15

Det Konservative Folkeparti kan på den baggrund støtte forslaget, idet det jo også er vigtigt at pege på, at i det omfang, der er behov for en dialog, eller der er et ønske om en redegørelse i de enkelte kommuner, har man jo stadig væk mulighed for at afgive den. Det er kun pligten, vi hermed afskaffer.

Ole Sohn (SF):

Det er faktisk en meget forunderlig måde, denne debat foregår på. Det er, som om vi har en lov, som er tilrettelagt ud fra, at nogen skulle have en interesse i bare at lave nogle rapporter, som skulle stå på en hylde. Hvad er det da for en måde at behandle et emne som hele den aktive arbejdsmarkedspolitik på?

Vi er i en situation, hvor arbejdsløsheden stiger dag for dag for dag; under denne regering er der simpelt hen løbende sket en forøgelse af arbejdsløsheden. Der er nu netop aftalt en finans-

lov, som i den grad får arbejdsløsheden til at stige, både inden for den offentlige sektor og inden for den private sektor. Altså er der flere og flere, der bliver skubbet ud på et sidespor på arbejdsmarkedet, og flere og flere, der står i fare for at blive marginaliseret.

Derfor er der da et utroligt stort behov for, at regeringen, at administrationen, at Folketinget, at kommunerne, at arbejdsmarkedets parter har et så præcist overblik over den aktive arbejdsmarkedspolitik som overhovedet muligt for at kunne sætte ind og ikke bare lade stå til. For det, at man bare lader stå til, betyder, at flere og flere har behov for offentlige ydelser, og det er med til at presse hele den offentlige økonomi i kommunerne. Og så slår man det hen, som om der bare er tale om nogle ligegyldige rapporter, som skal stå på en reol, og hvis der er nogen, der har lyst til at lave dem, kan de da gøre det.

Jeg er faktisk noget forundret over, at regeringen og Dansk Folkeparti behandler den aktive arbejdsmarkedspolitik så lemfældigt og så nonchalant, at man overhovedet ikke tager indholdet alvorligt. Hvis man havde været i tvivl om det fra starten, så synes jeg, at den form for argumentation, som er kommet fra Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, i den grad bekræfter, at høringssvarene faktisk har peget på noget fornuftigt, netop at der er behov for, at der er et løbende indblik i, hvordan den aktive arbejdsmarkedspolitik foregår, også i de sociale koordinationsudvalgs regi. Derfor vil SF anbefale, at lovforslaget ikke vedtages.

Pernille Falcon (EL):

Afbureaukratisering eller afdemokratisering – vi har forskellige briller på i denne her sammenhæng.

Regeringen lagde kort efter sin tiltræden ud med at fjerne en række statslige råd og nævn, som man ikke brød sig om, og nu er turen så kommet til kommunerne.

Igennem mange år har borgerne fået en række instrumenter til at få større indsigt i samt til at deltage i det politiske liv i kommunerne, og det mener regeringen så skal fjernes. Borgerne skal ikke have ret til at oprette råd, som kommunalbestyrelserne skal høre, f.eks. omkring integration. Kommunerne skal ikke længere redegøre for, hvad de foretager sig, på en lang række områder, f.eks. inden for beskæftigelse.

Hvis regeringen vil afbureaukratisere i stedet for at afdemokratisere, burde man tage fat på det, der virkelig giver kommunerne store udgif-